

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 763/06
20.04.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, mr. Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u pravnoj stvari tužilaca AA i BB, protiv tužene VV, koju zastupa punomoćnik BA, advokat, radi isplate, odlučujući o reviziji tužene, izjavljene protiv rešenja Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.br. 825/2005 od 8.8.2005. godine, u sednici održanoj 20.04.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao NEOSNOVANA revizija tužene izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.br. 825/2005 od 8.8.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Opštinskog suda u Zrenjaninu P.br. 3025/98 od 24.1.2005. godine, usvojen je predlog tužene i dozvoljeno joj je ponavljanje postupka u predmetu tog suda P.br.3025/98 okonačnog pravosnažnom presudom P.br.3028/98 od 5.4.2001. godine, tako što je ova presuda ukinuta.

Rešenjem Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.br. 825/2005 od 8.8.2005. godine, stavom prvim izreke usvojena je žalba tužilaca i rešenje Opštinskog suda u Zrenjaninu P.br.3025/98 od 24.1.2001. godine, preinačeno tako što je odbijen predlog tužene i nije joj dozvoljeno ponavljanje postupka okončanog pravosnažnom presudom tog suda P.br. 3025/98 od 5.4.2001. godine. Stavom drugim izreke odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove prvostepenog postupka a tužena obavezana da tužiocima plati troškove žalbenog postupka u iznosu od 29.250,00 dinara, u roku od 15 dana, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedenog rešenja Okružnog suda u Zrenjaninu u zakonskom roku tužena je izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu člana 391. u vezi člana 389. stav 2. i člana 400. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS" br. 125/2004), Vrhovni sud je našao da revizija tužene nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni ostalih bitnih povreda postupka, zbog kojih bi se pobijano rešenje imalo ukinuti.

Presudom Opštinskog suda u Zrenjaninu P.br.3025/98 od 5.4.2001. godine, kojom je postupak pravosnažno završen obavezana je tužena VV, da isplati tužiocima AA i BB novčani iznos od 13.135 DEM, sa domicilnom kamatom počev od 5.4.2001. godine do isplate, kao i da im naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 68.550,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 5.4.2001. godine do isplate, sve u roku od 15 dana, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene odluke tužena VV zahtevala je ponavljanje postupka iz razloga navedenih u članu 421. stav 1. tačka 9. ZPP. A, prema navedenom članu 421. stav 1. tačka 9. ZPP, postupak koji je odlukom suda pravosnažno završen može se po predlogu stranke ponoviti ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekle mogućnost da upotrebi nove dokaze na osnovu kojih je za stranku mogla biti doneta povoljnija odluka da su te činjenice ili dokazi bili upotrebljeni u ranijem postupku.

Naime, tužioci su zakonski naslednici – sinovi sada pok. PP, a tužena VV je njegova sestra. Za života pok. PP je tuženoj izdao punomoćje za podizanje novca na osnovu kupona obveznica za zajam radi privrednog preporoda RS. Tužena je podizala devizne iznose do PP smrti a i kasnije. Deo novca je potrošila za izradu spomenika pok. PP, za podmirenje zajedničkih potreba stranaka i tužiocima od ukupno podignutog, a ne isplaćenog iznosa, ostala je dužna 19.000 DEM. Međutim, tužioci su postavili zahtev za samo 13.135 DEM, pa je Opštinski sud u Zrenjaninu presudom P.br.3025/98 od 5.4.2001. godine usvojio tužbeni zahtev za ovaj iznos primenom člana 2. stav 1. ZPP, polazeći da je punomoćje prestalo smrću punomoćnika, pa je stoga tužena neosnovano raspolagala podizanjem novca u stranoj valuti po smrti vlastodavca.

Tužena je u predlogu za ponavljanje postupka koji je pravosnažnom presudom Opštinskog suda u Zrenjaninu P.br.3025/98 od 5.4.2001. godine završen navela da je sud pogrešno konstatovao iskaz tužilje pa je netačno utvrdio da je ukupno podigla 83.000 DEM, a ne iznos od 63.000 DEM za što postoje egzaktni pismeni dokazi, a to su nalozi Beobanke iz Beograda iz kojih se vidi da je 1.8.1995. godine podigla iznos od 44.355,00 DEM, a 15.8.1995. godine iznos od 18.990 DEM što ukupno čini 63.345 DEM odnosno onoliko koliko je tužilja i izjavila da je podigla, a sud pogrešno konstatovao da je izjavila da je podigla 83.000 DEM. Međutim, navedeni pismeni dokazi nisu novi dokazi u smislu člana 421. stav 1. tačka 9. ZPP, kako to pravilno zaključuju nižestepeni sudovi,

niti je tužena pružila dokaze da navedene naloge nije bez svoje krivice mogla predložiti pre nego što je ranije postupak dovršen pravnosnažnom presudom.

Naime, prema članu 422. stav 2. ZPP, zbog okolnosti navedenih u članu 421. stav 1. tačka 9. Zakona ponavljanje postupka može se dozvoliti samo ako stranka bez svoje krivice nije mogla te okolnosti da iznese pre nego što je raniji postupak završen pravnosnažnom sudskom odlukom. Međutim, činjenica da tužena nije u ranijem postupku pribavila naloge Beobanke odnosno da je pogrešnu konstataciju suda o iskazu tužilje, tužilja primetila kada je od svog advokata dobila spise a sa njima i prepis zapisnika sa ročišta na kome je saslušavana ne čini te dokaze novim u smislu člana 421. stav 1. tačka 9. ZPP. Ovo zato, što stranke u parničnom postupku imaju aktivnu ulogu i dužne su da preduzimaju mere radi obezbeđenja procesne građe koja je potrebna za donošenje zakonite i pravilne odluke. Zbog toga je strankama koje su ovu svoju dužnost zanemarile uskraćeno pravo da traže ponavljanje postupka zbog činjenica koje su mogle saznati i izneti u toku ranijeg postupka. A tužena je egzaktne dokaze – naloge na koje se u predlogu poziva mogla pribaviti u toku ranijeg postupka. Prema tome, propust je tužene što ovu dokumentaciju nije koristila u postupku koji je pravnosnažno okončan, pa stoga okolnosti odnosno dokazi i činjenice koje tužena iznosi u predlogu ne predstavljaju osnov za ponavljanje postupka u smislu člana 381. tačka 9. ZPP.

Zato, su nižestepeni sudovi pravilno predlog tužene za ponavljanje postupka odbili, kao neosnovan, u smislu člana 422. stav 2. ZPP.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu odredbe člana 393. u vezi člana 400. odlučio kao u izreci rešenja.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc